

31985L0511

L 315/11

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

26.11.1985.

PADOMES DIREKTĪVA
(1985. gada 18. novembris),
ar ko ievieš Kopienas pasākumus mutes un nagu sērgas kontrolei

(85/511/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. un 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas iesniegto priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā viens no Kopienas uzdevumiem veterinārijas jomā ir uzlabot lauksaimniecības dzīvnieku veselības stāvokli, tādējādi paaugstinot lopkopības nozares ienesīgumu;

tā kā mutes un nagu sērgas uzliesmojums var strauji pieņemt epizootiskus apmērus, izraisot mirstību un radot tāda mēroga traucējumus, ka ir iespējama krasi cūkkopības nozares un ar atgremotāju dzīvnieku audzēšanu saistīto lopkopības nozaru ienesīguma samazināšanās;

tā kā jārikojas, tiklīdz rodas aizdomas par slimības klātbūtni, lai varētu īstenot tūlītējus un efektīvus kontroles pasākumus, tiklīdz saslimstība ir apstiprināta; tā kā šādi pasākumi jāizstrādā kompetentajām iestādēm, lai ņemtu vērā to, vai visā valsts teritorijā vai

tās daļā īsteno profilaktisku vakcinācijas programmu; tā kā noteiktos apstākļos dalībvalstīs, kurās tiek īstenota šāda politika, var atļaut nenokaut dzīvniekus, kas ir pietiekoši imūni pret mutes un nagu sērgas vīrusu;

tā kā ir nepieciešams novērst slimības izplatīšanos, tiklīdz tā uzliesmo, rūpīgi kontrolējot dzīvnieku pārvietošanos, iespējami inficēto produktu lietojumu un atsevišķos gadījumos dzīvniekus vakcinējot;

tā kā slimības diagnozi un atbilstošā vīrusa noteikšanu jāveic atbildīgu laboratoriju aizgādniecība, kuru koordinācija jānodrošina Kopienas norīkotai etalonlaboratorijai;

tā kā jāpārbauda gan ārkārtas vakcinācijas kampaņās izmantojamās vakcīnas efektivitāte, gan drošība, to koordinējot Kopienas norīkotam specializētam institūtam; tā kā turklāt jāīsteno īpaši savstarpēji koordinēti pasākumi, ja tiek atklāti tādi vīrusu tipi vai varianti, pret kuriem vakcīnas, ko parasti lieto Kopienā, nav pietiekoši iedarbīgas; tā kā šī iemesla dēļ ir izrādījies nepieciešams dalībvalstīs, kurās veic vakcināciju, paredzēt ilgtermiņa vakcinācijas plānu izstrādi, kurus izskata un vajadzības gadījumā pakļauj Kopienas koordinācijas mehānismam;

tā kā jānosaka kārtība, kas nodrošina ciešu sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju;

⁽¹⁾ OV C 248, 22.9.1982., 3. lpp.

⁽²⁾ OV C 242, 12.9.1983., 128. lpp.

⁽³⁾ OV C 77, 21.3.1983., 5. lpp.

tā kā šajā direktīvā paredzētās metodes ir eksperimentālas un tā kā tās būs jāpārskata, lai sekotu līdzi izmaiņām situācijā,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šī direktīva nosaka obligātos Kopienas kontroles pasākumus, kas piemērojami mutes un nagu sērgas uzliesmojumu gadījumā, neatkarīgi no attiecīgā vīrusa tipa un neierobežojot Kopienas nosacījumus, kas reglamentē iekšējo tirdzniecību.

Šī direktīva neietekmē dalībvalstu profilaktiskās vakcinācijas politiku.

2. pants

Šajā direktīvā atkarībā no apstākļiem piemēro direktīvas 64/432/EEK ⁽¹⁾ 2. pantā minētās definīcijas.

Piemēro arī šādas definīcijas:

- a) "pret slimību uzņēmīgas sugas dzīvnieks" nozīmē jebkādu mājas vai savvaļas atgremotāju dzīvnieku vai cūku, kas atrodas lauku saimniecībā;
- b) "pret slimību uzņēmīgs dzīvnieks" nozīmē jebkādu pret slimību uzņēmīgas sugas dzīvnieku, kas nav vakcinēts vai ir vakcinēts, taču saskaņā ar kompetentās iestādes atzinumu vakcinējot iegūtā imunitāte nav pietiekoša;
- c) "inficēts dzīvnieks" nozīmē jebkādu pret slimību uzņēmīgas sugas dzīvnieku:
 - kam konstatētas klīniskas pazīmes vai pēcnāves audu bojājumi, kas var rasties mutes un nagu sērgas dēļ,
 - vai
 - kam pēc laboratorijas analīžu veikšanas oficiāli apstiprināta saslimšana ar mutes un nagu sērgu;
- d) "iespējami slims dzīvnieks" nozīmē jebkādu pret slimību uzņēmīgas sugas dzīvnieku, kam ir tādas klīniskas pazīmes vai pēcnāves audu bojājumi, ka ir pamats aizdomām par saslimšanu ar mutes un nagu sērgu,
- e) "iespējami inficēts dzīvnieks" nozīmē jebkādu pret slimību uzņēmīgas sugas dzīvnieku, kas saskaņā ar ievāktu epizootioloģisko informāciju ir bijis tiešā vai netiešā saskarē ar mutes un nagu sērgas vīrusu.

3. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja konstatē mutes un nagu sērgu vai ja ir aizdomas par šīs slimības klātbūtni, par to obligāti un nekavējoties paziņo kompetentajai iestādei saskaņā ar direktīvu 82/894/EEK ⁽²⁾.

4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja lauku saimniecībā ir viens vai vairāki dzīvnieki, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir slimi

vai ir inficēti ar mutes un nagu sērgu, nekavējoties tiek uzsākta oficiāla izpēte, lai apstiprinātu vai izslēgtu saslimstību un jo īpaši lai valsts pilnvarots veterinārārsts noņem vajadzīgos paraugus vai organizē šādu paraugu ņemšanu laboratorijas analīzēm.

Tiklīdz saņemts paziņojums par iespējamu saslimstību, kompetentā iestāde ņem lauku saimniecību valsts uzraudzībā un jo īpaši pieprasa, lai:

- tiktu saskaitīti visu pret slimību uzņēmīgo dzīvnieku sugu dažādu kategoriju pārstāvji un lai katrā no šīm kategorijām tiktu reģistrēts mirušo, inficēto un infekcijas briesmām pakļauto dzīvnieku skaits. Skaitīšanas rezultāti pastāvīgi jāatjaunina, lai ņemtu vērā arī iespējamās inficēšanās perioda laikā dzimušo un mirušo dzīvnieku skaitu. Skaitīšanas rezultāti jāuzrāda pēc pieprasījuma un tos var pārbaudīt katras lauku saimniecības apmeklējuma laikā,
- visi pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki lauku saimniecībā tiktu turēti savos aizgaldos vai kādā citā vietā, kur tos var izolēt,
- neviens pret slimību uzņēmīgas sugas dzīvnieks netiktu ievests lauku saimniecībā vai izvests no tās,
- neviens citas sugas dzīvnieks netiktu ievests lauku saimniecībā vai izvests no tās bez kompetentās iestādes atļaujas,
- tiktu aizliegta gaļas vai pret slimību uzņēmīgu sugu dzīvnieku liemeņu, dzīvnieku barības, aparatūras, priekšmetu vai citu vielu, kā vilnas, atkritumu vai atlikumu, ar kuriem var izplatīties mutes un nagu sērga, izvešana no lauku saimniecības, ja vien to nav atļāvusi kompetentā iestāde,
- tiktu aizliegta piena izvešana no lauku saimniecības; gadījumā, ja ir grūtības ar piena uzglabāšanu lauku saimniecībā, kompetentā iestāde, nodrošinot veterināru uzraudzību, var atļaut piena izvešanu no lauku saimniecības uz pārstrādes uzņēmumu, lai tur varētu veikt piena termisko apstrādi, tā nodrošinot mutes un nagu sērgas vīrusa iznīdēšanu,
- personu iekļūšana lauku saimniecībā vai izkļūšana no tās tiktu iepriekš apstiprināta kompetentajā iestādē,
- transporta līdzekļu iebraukšana lauku saimniecībā vai izbraukšana no tās tiktu iepriekš apstiprināta kompetentajā iestādē, kas pieņem vajadzīgos nosacījumus, lai izvairītos no mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanās,
- pie ieejām un izejām no ēkām, kur tiek turēti pret slimību uzņēmīgi dzīvnieki, kā arī pie pašas lauku saimniecības ieejām un izejām tiktu lietoti attiecīgi dezinfekcijas līdzekļi,
- tiktu veikta epizootioloģiska izpēte saskaņā ar 7. un 8. pantu.

2. Kompetentā iestāde var piemērot 1. punktā paredzētos pasākumus arī kaimiņu lauku saimniecībās, ja to atrašanās vieta, izvietojums vai saskarsme ar dzīvniekiem no lauku saimniecības, kurā ir aizdomas par saslimstību, dod iemeslu aizdomām par iespējamu saslimstību.

3. 1. un 2. punktā minētie pasākumi netiek izslēgti tik ilgi, kamēr aizdomas par saslimstību ar mutes un nagu sērgu nav oficiāli izslēgtas.

⁽¹⁾ OV L 21, 29.7.1964., 1977./64. lpp.

⁽²⁾ OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.

5. pants

Tiklīdz ir apstiprināts, ka lauku saimniecībā atrodas viens vai vairāki no 2. panta c) punktā definētajiem dzīvniekiem, kompetentā iestāde paredz šos pasākumus:

1) valsts pilnvarots veterinārārsts ņem vai uzdod noņemt attiecīgus paraugus, lai veiktu to analīzi I pielikumā minētajā laboratorijā, ja šādu paraugu ņemšana un analīzes nav jau veiktas iespējamās inficēšanās perioda laikā saskaņā ar 4. panta 1. punkta pirmo daļu;

2) papildus 4. panta 1. punktā uzskaitītajiem pasākumiem, bez kavēšanās veic šādus pasākumus:

a) dalībvalstīs, kurās vakcinācija ir aizliegta:

— visus pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus, kas atrodas lauku saimniecībā, turpat arī nokauj valsts uzraudzībā un tā, lai izvairītos no jebkādiem mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanās draudiem,

— pēc nokaušanas minētos dzīvniekus iznīcina valsts uzraudzībā un tā, lai izvairītos no jebkādiem mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanās draudiem,

— gaļu, kas iegūta no pret slimību uzņēmīgu sugu dzīvniekiem, kas turēti lauku saimniecībā un nokauti laika posmā starp iespējamo infekcijas iekļūšanu lauku saimniecībā un valsts līmeņa pasākumu īstenošanu, ciktāl iespējams, atrod un iznīcina valsts uzraudzībā tādā veidā, lai izvairītos no jebkādiem mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanās draudiem,

— pret slimību uzņēmīgu sugu mirušu dzīvnieku liķus lauku saimniecībā iznīcina valsts uzraudzībā un tā, lai izvairītos no jebkādiem mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanās draudiem,

— visas 4. panta 1. punkta otrās daļas piektajā ievilkumā minētās vielas iznīcina vai apstrādā tā, lai nodrošinātu jebkāda tajās esoša mutes un nagu sērgas vīrusa iznīdēšanu; apstrāde jāveic saskaņā ar valsts pilnvarota veterinārārsta norādījumiem,

— pienu un piena produktus iznīcina tādā veidā, lai izvairītos no jebkādiem mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanās draudiem,

— pēc pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku un 4. panta 1. punkta otrās daļas piektajā ievilkumā minēto vielu likvidēšanas ēkas, kurās dzīvnieki turēti, to apkārtni, pārvadāšanā izmantotos transporta līdzekļus un visu aparātūru, kas varētu būt inficēti, tīra un dezinficē saskaņā ar 10. pantu,

— pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku turēšanu lauku saimniecībā atsāk ne agrāk kā 21 dienu pēc tam, kad pabeigta tīrīšana un dezinfekcija saskaņā ar 10. pantu,

— veic epizootioloģisko izpēti saskaņā ar 7. un 8. pantu;

b) dalībvalstīs vai to apgabalos, kur tiek īstenota vakcinācijas politika saskaņā ar 14. panta nosacījumiem:

i) — visus pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus lauku saimniecībā nokauj un iznīcina valsts uzraudzībā. Kad dzīvnieki ir nokauti un iznīcināti dalībvalstīs veic vajadzīgos pasākumus, lai izvairītos no jebkādiem mutes un nagu sērgas vīrusa saglabāšanās un tālākas izplatīšanās draudiem un jebkādam kaitīgām ietekmēm uz vidi, jo īpaši ja kaušanu neveic lauku saimniecībā, dzīvniekus pārvadā īpaši aprīkotos transporta līdzekļos, lai izvairītos no jebkādiem mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanās draudiem,

— pēc tam, kad ir noteikts mutes un nagu sērgas vīrusa tips, apakštips un variants vai kad pieejamā epidemioloģiskā informācija un dati dod iespēju pārliecināties, ka izmantojamās vakcīnas nodrošina imunitāti pret attiecīgo vīrusa tipu, dalībvalstīs var:

— ierobežot pret vīrusu uzņēmīgu dzīvnieku kaušanu un iznīcināšanu,

— atļaut veterinārā uzraudzībā veikt attiecīgu termisko apstrādi gaļai un pienam, kas iegūti no dzīvniekiem, kas nav inficēti un attiecībā uz kuriem nav aizdomu par inficēšanos;

ii) punktā paredzētos pasākumus papildina ar pārējo dzīvnieku vakcināciju vai atkārtotu vakcināciju saskaņā ar 13. panta 1. punktu;

iii) a) apakšpunkta trešajā, ceturtajā un piektajā ievilkumā paredzētos pasākumus piemēro analogi, kā arī a) apakšpunkta sestajā ievilkumā paredzētos pasākumus, izņemot i) punktā minētās termiskās apstrādes gadījumā;

3) 1. punkta nosacījumus nepiemēro gadījumā, ja atklājas sekundārs avots, kas ir epidemioloģiski saistīts ar primāru avotu, no kura jau ir ņemti paraugi analīzēm;

4) kompetentā iestāde var attiecināt 1. punktā paredzētos pasākumus arī uz kaimiņu lauku saimniecībām, ja to atrašanās vieta, izvietojums vai saskarsme ar dzīvniekiem no lauku saimniecības, kur konstatēta saslimstība, dod iemeslu aizdomām par iespējamu saslimstību.

6. pants

1. Gadījumā, ja lauku saimniecība sastāv no divām vai vairākām atsevišķām ražošanas struktūrvienībām, kompetentā iestāde var atkāpties no 5. panta 2. punkta a) apakšpunkta pirmā un otrā ievilkuma prasībām un 2. punkta b) apakšpunkta i) punkta prasībām attiecībā uz veselību neapdraudošām ražošanas struktūrvienībām lauku saimniecībā, kurā konstatēta saslimšana, ar noteikumu, ka valsts pilnvarots veterinārārsts ir apstiprinājis, ka šo lauku saimniecības daļu uzbūve un platība, un tajās veiktās darbības ir tādas, ka šīs daļas ir pilnībā šķirtas attiecībā uz telpām, dzīvnieku turēšanu un barošanu un slimības izraisītājs nevar izplatīties no vienas lauku saimniecības daļas uz otru.

Šos pašus pasākumus un iespēju atkāpties no 5. panta 2. punkta a) apakšpunkta sestā ievilkuma prasībām var attiecināt uz lauku saimniecībām, kurās ražo pienu, ar noteikumu, ka papildus minētajiem pasākumiem slaukšanu katrā no struktūrvienībām veic pilnīgi neatkarīgi.

2. Ja piemēro 1. punkta nosacījumus, dalībvalstis pieņem detalizētus noteikumus tā piemērošanā, ņemot vērā šādi iegūstamās veselības drošības garantijas. Dalībvalstis par to informē Komisiju.

3. Saskaņā ar 16. pantā paredzēto kārtību var nolemt grozīt 2. punktā paredzētos pasākumus, lai nodrošinātu to koordināciju ar dalībvalstu pieņemtajiem pasākumiem.

7. pants

Epizootioloģiskajā izpētē pēta:

- laika posmu, cik ilgi slimība varētu būt eksistējusi lauku saimniecībā, pirms tā atklāta vai pirms radušās aizdomas par saslimstību,
- slimības iespējamo avotu lauku saimniecībā un citas lauku saimniecības, kurās audzē pret slimību uzņēmīgus dzīvniekus, kas varētu būt inficējušies no minētā avota,
- personu, transporta līdzekļu un 4. panta 1. punkta otrās daļas piektajā ievilkumā minēto vielu pārvietošanu, ja tā varētu būt bijusi mutes un nagu sērgas vīrusa pārnēsātāja uz un no attiecīgās lauku saimniecības.

8. pants

1. a) ja valsts pilnvarots veterinārārsts atklāj vai pamatojoties uz apstiprinātu informāciju secina, ka mutes un nagu sērga no citām lauku saimniecībām varētu būt izplatījusies uz 4. pantā minēto lauku saimniecību vai no pēdējās uz citām lauku saimniecībām, pārvietojoties personām, dzīvniekiem vai transporta līdzekļiem, vai jebkādā citā veidā, tad šīs citas

lauku saimniecības nodod valsts uzraudzībā saskaņā ar 4. pantu un šo uzraudzību neatceļ, pirms aizdomas par saslimstību ar mutes un nagu sērgu 4. pantā minētajā lauku saimniecībā nav oficiāli izslēgtas;

b) ja valsts pilnvarots veterinārārsts atklāj vai pamatojoties uz apstiprinātu informāciju secina, ka mutes un nagu sērga varētu būt izplatījusies uz 5. pantā minēto lauku saimniecību no citām lauku saimniecībām personu, dzīvnieku vai transporta līdzekļu pārvietošanās rezultātā vai jebkādā citā veidā, šīs citas lauku saimniecības nodod valsts uzraudzībā saskaņā ar 4. pantu;

c) ja valsts pilnvarots veterinārārsts atklāj vai pamatojoties uz apstiprinātu informāciju secina, ka mutes un nagu sērga varētu būt izplatījusies no 5. pantā minētās lauku saimniecības uz citām lauku saimniecībām personu, dzīvnieku vai transporta līdzekļu pārvietošanās rezultātā vai jebkādā citā veidā, tad šīs citas lauku saimniecības nodod valsts uzraudzībā saskaņā ar 4. pantu.

2. Ja lauku saimniecība ir bijusi 1. punkta nosacījumu priekšmets, kompetentā iestāde aizliedz izvest no tās dzīvniekus, izņemot, ja tos valsts uzraudzībā pārved tieši uz lopkautuvi ārkārtas nokaušanai, attiecīgi uz 15 dienām 1. punkta a) un b) apakšpunktos minēto lauku saimniecību gadījumā un uz 21 dienu 1. punkta c) apakšpunktā minēto lauku saimniecību gadījumā. Pirms izsniedz šādu atļauju, valsts pilnvarotajam veterinārārstam jābūt veikušam ganāmpulka pārbaudi un apstiprinājušam, ka nav pamata domāt, ka kāds no dzīvniekiem varētu būt inficēts.

3. Ja apstākļi ļauj, kompetentā iestāde var ierobežot 1. punkta a) un b) apakšpunktos paredzētos pasākumus, attiecinot tos tikai uz lauku saimniecības daļu un tur esošajiem dzīvniekiem ar noteikumu, ka šajā lauku saimniecības daļā dzīvniekus tur un baro pilnībā šķirti no pārējiem.

9. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc tam, kad oficiāli apstiprināta mutes un nagu sērgas diagnoze, kompetentā iestāde ap inficēto lauku saimniecību nosaka aizsargjoslu ar minimālo rādiusu 3 km un uzraudzības zonu ar minimālo rādiusu 10 km. Zonu noteikšanā jāņem vērā teritorijas dabiskās robežas un kontroles iespējas.

2. a) Aizsargjoslā piemēro šādus pasākumus:

- uzskaita visas tās lauku saimniecības, kurās ir pret slimību uzņēmīgu sugu dzīvnieki, un visus dzīvniekus; veic šo lauku saimniecību periodiskus apmeklējumus,
- aizliedz pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvaļšanu pa valsts un privātajiem ceļiem, izņemot lauku saimniecību palīgceļus,

- pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus nedrīkst izvest no lauku saimniecības, kurā tie tiek turēti, pirmās 15 dienas, izņemot, ja tos valsts uzraudzībā nogādā tieši lopkautuvē, kas atrodas tai pašā aizsargjoslā, lai veiktu ārkārtas nokaušanu, vai, ja aizsargjoslā nav veterināri uzraudzītas lopkautuves, kompetentās iestādes norādītā lopkautuvē. Šādu pārvietošanu kompetentā iestāde var atļaut tikai pēc tam, kad valsts pilnvarots veterinārārsts lauku saimniecībā ir pārbaudījis visus pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus un atzinis, ka tajā nav dzīvnieku, kas varētu būt inficēti,
 - aizliedz vaislinieku pārvietošanu aizsargjoslā dabiskās apsūklošanas veikšanas nolūkā,
 - uz pirmajām 15 dienām aizliedz mākslīgo apsūklošanu, izņemot, ja lopkopis to veic ar spermu, kas ir lauku saimniecības krājumā, vai ar spermu, kas piegādāta tieši no apsūklošanas centra,
 - aizliedz pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku gadatirgus, izstādes un citus pasākumus, ieskaitot dzīvnieku savākšanu un sadali,
 - neskarot trešā ievilkuma otrā teikumā minēto gadījumu, aizliedz pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošanu, izņemot tranzītpārvadājumus pa autoceļu vai dzelzceļa maģistrālēm,
- b) aizsargjoslā piemērotie pasākumi paliek spēkā vismaz 15 dienas pēc tam, kad pabeigta visu 5. pantā minēto dzīvnieku aizvākšana no lauku saimniecības un lauku saimniecības telpu sākotnējā tīrīšana un dezinfekcija saskaņā ar 10. pantu. Tomēr uz 3. punkta b) apakšpunktā noteikto laiku aizsargjoslā paliek spēkā 3. punktā izklāstītie pasākumi saistībā ar uzraudzības zonu.
3. a) uzraudzības zonā piemēro šādus pasākumus:
- uzskaita visas tās lauku saimniecības, kurās ir pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki,
 - aizliedz pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvešanu pa valsts pārziņā esošiem ceļiem, izņemot, ja dzīvniekus ved uz ganībām,
 - pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošana uzraudzības zonas robežās jāatļauj kompetentai iestādei,
 - dzīvniekus nedrīkst izvest no uzraudzības zonas pirmās 15 dienas. No piecpadsmitās līdz trīsdesmitajai dienai šos dzīvniekus nedrīkst izvest no minētās zonas,
- izņemot, ja tos valsts uzraudzībā nogādā tieši lopkautuvē, lai veiktu ārkārtas nokaušanu. Šādu pārvietošanu kompetentā iestāde var atļaut tikai pēc tam, kad valsts pilnvarots veterinārārsts ir pārbaudījis visus attiecīgos dzīvniekus un atzinis, ka neviens no tiem nav slims,
- aizliedz vaislinieku pārvietošanu uzraudzības zonā dabiskās apsūklošanas veikšanas nolūkā,
 - aizliedz pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku gadatirgus, izstādes un citus pasākumus,
- b) uzraudzības zonā piemērotie pasākumi paliek spēkā vismaz 30 dienas pēc tam, kad pabeigta visu 5. pantā minēto dzīvnieku likvidēšana no lauku saimniecības un lauku saimniecības telpu sākotnējā tīrīšana un dezinfekcija saskaņā ar 10. pantu.
- 10. pants*
- Dalībvalstis nodrošina, ka:
- izmantojamās dezinfektantus un to koncentrācijas ir oficiāli apstiprinājusi kompetentā iestāde,
 - tīrīšanu un dezinfekciju veic valsts uzraudzībā un saskaņā ar valsts pilnvarota veterinārārsta norādījumiem.
- 11. pants*
1. Dalībvalstis nodrošina, ka:
- laboratorijas analīzes mutes un nagu sērgas vīrusa noteikšanai veic valstu laboratorijas, kas norādītas pielikumā, kuru var grozīt vai papildināt saskaņā ar 17. pantā noteikto kārtību. Šajās laboratorijas analīzēs vajadzības gadījumā un jo īpaši, ja slimība uzliesmo pirmo reizi, vajadzētu uzrādīt attiecīgā vīrusa tipu, apakštipu un atsevišķos gadījumos tā variantu, kuru vajadzības gadījumā var apstiprināt Kopienas norikota etalonlaboratorija,
 - viena no I pielikumā norādītajām valsts laboratorijām atbild par standartu un diagnostikas metožu koordināciju katrā no dalībvalstīm,
 - pirmajā ievilkumā minētās valsts laboratorijas darbojas saskaņoti ar Kopienas norikoto etalonlaboratoriju.
2. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu un pēc Komisijas priekšlikuma līdz 1987. gada 1. janvārim norīko 1. punktā minēto etalonlaboratoriju, nosaka tās pilnvaras un pieņem sīkākus noteikumus 1. punkta otrā ievilkuma piemērošanā.

12. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka:

- ja pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus izved no lauku saimniecības, kurā tos tur, dzīvniekus identificē tādā veidā, lai varētu ātri noteikt to cilmes lauku saimniecību vai lauku saimniecību, no kuras dzīvnieki nāk, un izsekot to pārvietošanai. Tomēr attiecībā uz noteiktu kategoriju dzīvniekiem un neierobežojot Padomes 1980. gada 22. janvāra Direktīvas 80/217/EEK par Kopienas pasākumu ieviešanu klasiskā cūku mēra kontrolei ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar direktīvu 84/645/EEK ⁽²⁾, 13. panta nosacījumus, kompetentā iestāde noteiktos apstākļos un ņemot vērā situāciju veselības jomā, var apstiprināt citus veidus, kā ātri noteikt dzīvnieku cilmes lauku saimniecību vai lauku saimniecību, no kuras tie nāk, un izsekot to pārvietošanai. Dzīvnieku identifikācijai vai to cilmes lauku saimniecības noteikšanai vajadzīgos praktiskos pasākumus nosaka kompetentā iestāde,
- dzīvnieku īpašniekam vai audzētājam pēc kompetentās iestādes pieprasījuma jāsniedz tai informācija par dzīvnieku ieviešanu vai izvešanu no viņa pārziņā esošās lauku saimniecības,
- visas pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvadāšanā vai tirgošanā iesaistītās personas spēj kompetentajai iestādei sniegt informāciju par to dzīvnieku pārvietošanu, kurus tie ir pārvadājuši vai tirgojuši, ieskaitot visas ar šo informāciju saistītās detaļas.

13. pants

1. Ja lauku saimniecībā konstatē mutes un nagu sērgu, saimniecībā, kurās pastāv infekcijas draudi un kas atrodas teritorijās, ko nosaka kompetentā iestāde, slimības kontroles pasākumus var papildināt ar pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku vakcināciju.

2. 1. punktā minētajā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) neierobežojot 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) punkta otrajā ievilkumā paredzēto izņēmumu un valsts līmeņa pasākumus, ja tie paredz visu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku vai to daļas profilaktisku vakcināciju pret mutes un nagu sērgu visā valsts teritorijā vai tās daļā, 4. pantā minētajās lauku saimniecībās pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku vakcinācija vai atkārtota vakcinācija ir aizliegta;
- b) seruma injicēšana ir aizliegta;
- c) pret mutes un nagu sērgu izmantojamās vakcīnas veids un pielietošanas metode atbilst vispārīgajiem ieteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 16. pantā noteikto kārtību;
- d) izmantojamo vakcīnu ir apstiprinājuši kompetentā iestāde, pamatojoties uz pārbaudi, ko veikušas valsts laboratorijas, kuru darbību koordinē saskaņā ar 14. panta 3. punktu norīkots institūts,

⁽¹⁾ OV L 47, 21.2.1980., 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 339, 27.12.1984., 33. lpp.

- e) no trešajām valstīm ievestas vakcīnas atbilst c) apakšpunkta prasībām un ir pārbaudītas saskaņā ar d) apakšpunkta prasībām.

Padome ar kvalificētu balsu vairākumu un pēc Komisijas priekšlikuma pieņem standartu koordinēšanas un vakcīnu pārbaudīšanas kārtību Kopienas teritorijā.

3. Gadījumā, ja parādās tādi mutes un nagu sērgas vīrusa tipi, apakštipi vai varianti, pret kuriem parasti izmantotās vakcīnas nenodrošina imunitāti vai nodrošina nepietiekošu imunitāti, attiecīgā dalībvalsts par to nekavējoties informē Komisiju un citas dalībvalstis, izklāstot, kādus ārkārtas pasākumus tā uzskata par vajadzīgiem, lai pielāgotu vakcīnu sastāvu un pielietojumu.

4. Ja, ņemot vērā augšminētos valsts līmeņa pasākumus, izrādās, ka vajag noteikt Kopienas pasākumus, par šādiem pasākumiem lemj 16. pantā noteiktajā kārtībā.

14. pants

1. Dalībvalstis, kurās atļauta vakcinācija pret mutes un nagu sērgu, katra izstrādā ilgtermiņa vakcinācijas plānu un iesniedz to Komisijai un citām dalībvalstīm, kas ietilpst Pastāvīgajā veterinārijas komitejā.

Šim plānam jākonkrētizē:

- i) — vakcinācijas biežumu,
 - mutes un nagu sērgas uzliesmojumu gadījumā dažādos apstākļos izmantojamo vakcīnu ražošanas un pārbaudes nosacījumus un kārtību,
 - vakcīnas nodrošinātās imunitātes "standartu",
 - vakcīnas nodrošinātās imunitātes pārbaudes kārtību attiecībā uz dažādiem vīrusa variantiem,
 - dzīvnieku sugas un kategorijas, kas iekļaujamas vakcinācijas programmā,
 - vakcīnu izplatīšanas, saglabāšanas, uzglabāšanas un izmantošanas uzraudzības kārtību,
- ii) — plāna aptvertos vīrusu tipus,
 - katras izmantojamās vakcīnas īpašības un sastāvu.

2. Par tādu pasākumu koordināciju, kas dalībvalstīs pieņemti mutes un nagu sērgas apkarošanas plānu ietvaros un paredzēti 1. punkta i) apakšpunktā, lemj saskaņā ar 16. pantā paredzēto kārtību, lai nodrošinātu šo pasākumu efektivitāti.

3. Līdz 1987. gada 1. janvārim Padome ar kvalificētu balsu vairākumu un pēc Komisijas priekšlikuma norīko 13. pantā minēto laboratoriju un nosaka pilnvaras gan šai laboratorijai, gan institūtam, kas ir atbildīgs par vakcīnām un to nodrošinātās imunitātes pārbaudēm attiecībā uz dažādiem vīrusa veidiem.

4. Līdz 1989. gada 1. janvārim Komisija iesniedz Padomei ziņojumu, vajadzības gadījumā pievienojot tam priekšlikumus par noteikumiem attiecībā uz vakcīnu pret mutes un nagu sērgu ražošanu un izplatīšanu Kopienā, kopā ar priekšlikumiem par šādu vakcīnu Kopienas rezervju izveidošanu.

15. pants

Ja mutes un nagu sērga dalībvalsts teritorijā izplatās satraucošos apmēros un, neraugoties uz veiktajiem pasākumiem, jo īpaši uz 13. panta piemērošanu, epidēmija plaši izplatās ārpus vakcinācijas zonas robežām, dalībvalsts, kas neveic profilaktisko vakcināciju visā tās teritorijā vai daļā teritorijas, var veikt šādu vakcināciju visā valsts teritorijā vai tās daļā un piemērot 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētos pasākumus. Dalībvalsts par savu rīcību informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

16. pants

1. Ja piemērojama šajā pantā paredzētā kārtība, Komitejas priekšsēdētājs vai nu pēc paša iniciatīvas, vai pēc dalībvalsts pieprasījuma jautājumu bez kavēšanās nodod izskatīšanai Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, kas izveidota ar lēmumu 68/361/EEK⁽¹⁾ (šeit un turpmāk "Komiteja").

2. Dalībvalstu balsis vērtē EK dibināšanas līguma 148. panta 2. punktā paredzētajā kārtībā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz paredzēto pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par paredzētajiem pasākumiem divu dienu laikā. Atzinumu sniedz ar 54 balsu vairākumu.

4. Komisija apstiprina un nekavējoties piemēro paredzētos pasākumus, ja tie ir saskaņā ar Komitejas atzinumu. Ja paredzētie pasākumi nav saskaņā ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija bez kavēšanās iesniedz Padomei priekšlikumu par paredzētajiem pasākumiem. Padome tos apstiprina ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja 15 dienu laikā no priekšlikuma iesniegšanas dienas Padome nav apstiprinājusi nekādus pasākumus, tad Komisija apstiprina paredzētos pasākumus un tos nekavējoties piemēro, izņemot, ja Padome ar vienkāršu balsu vairākumu balsojusi pret minētajiem pasākumiem.

17. pants

1. Ja piemērojama šajā pantā paredzētā kārtība, Komitejas priekšsēdētājs vai nu pēc paša iniciatīvas, vai pēc dalībvalsts pieprasījuma jautājumu bez kavēšanās nodod izskatīšanai Komitejā.

2. Komitejā dalībvalstu balsis vērtē EK dibināšanas līguma 148. panta 2. punktā paredzētajā kārtībā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz paredzēto pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par paredzētajiem pasākumiem laikā, ko priekšsēdētājs var noteikt, ņemot vērā izskatāmā jautājuma steidzamību. Atzinumu sniedz ar 54 balsu vairākumu.

4. Komisija apstiprina un nekavējoši piemēro paredzētos pasākumus, ja tie ir saskaņā ar Komitejas atzinumu. Ja paredzētie pasākumi nav saskaņā ar Komitejas atzinumu, vai ja atzinums netiek sniegts, Komisija bez kavēšanās iesniedz Padomei priekšlikumu par paredzētajiem pasākumiem. Padome tos apstiprina ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja trīs mēnešu laikā no priekšlikuma iesniegšanas dienas Padome nav apstiprinājusi nekādus pasākumus, Komisija apstiprina paredzētos pasākumus un tos nekavējoši piemēro, izņemot, ja Padome ar vienkāršu balsu vairākumu balsojusi pret minētajiem pasākumiem.

18. pants

Pamatojoties uz Komisijas ziņojumu par uzkrāto pieredzi mutes un nagu sērgas apkarošanā, kam vajadzības gadījumā pievienoti priekšlikumi, Padome līdz 1990. gada 1. janvārim pārskata situāciju, lai veiktu slimības kontroles pasākumu tālāku saskaņošanu.

19. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 1987. gada 1. janvārim izpildītu šīs direktīvas prasības.

20. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1985. gada 18. novembrī

Padomes vārdā —

Priekšsēdētājs

J. FISCHBACH

⁽¹⁾ OV 255, 18.10.1968., 23. lpp.

PIELIKUMS

VALSTU LABORATORIJAS, KAS STRĀDĀ AR MUTES UN NAGU SĒRGU SAISTĪTIEM JAUTĀJUMIEM

BEIĢIJĀ UN LUKSEMBURGĀ:	Institut national de recherches vétérinaires, Groeselenberg 99, 1180 Bruxelles.
DĀNIJĀ:	Statens veterinære institut for Virusforskning, Lindholm.
ITĀLIJĀ:	Istituto zooprofilattico sperimentale della Lombardia e dell'Emilia Romagna, Brescia. Istituto superiore della Sanità, Roma.
APVIENOTAJĀ KARALISTĒ UN ĪRIJĀ:	Animal Virus Research Institute, Pirbright, Woking, Surrey.
FRANCIJĀ:	Laboratoire national de pathologie bovine, Lyon.
GRIEKIJĀ:	Ινστιτούτο Αφθώδους Πυρετού, Αγία Παρασκευή Αττικής.
VĀCIJAS FEDERATĪVAJĀ REPUBLIKĀ:	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, Tübingen.
NĪDERLANDE:	Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad.
SPĀNIJĀ:	Laboratorio Central de Sanidad Animal, Madrid.
PORTUGĀLĒ:	Laboratorio Nacional de Investigaçāo Veterinária, Lisboa.
